

La nova líder del PSM

El partit nacionalista i d'esquerres mallorquí tria Bel Busquets com a nova secretària general de la formació.

Reportatge de Miquel Payeras
Fotografies d'Isaac Buj

El PSM-Entesa Nacionalista ha complert quaranta anys quasi al mateix temps que ha elegit per primer cop una dona per ocupar la secretària general.

Bel Busquets

El XXIII congrés del PSM, celebrat el 12 de març, va resultar insòlitàment tranquil. El debat sobre la ponència política estava previst que durés almenys fins a les tres de l'horabaixa, però resultà que poc després de migdia ja estava tot dit, i aprovat. "Per a nosaltres, acostumats a discutir sobre tot durant tot el temps que sigui necessari, va resultar un congrés estrany", diu, irònic, un membre de l'aparell de comunicació institucional del PSM. La poca tensió es manifestà també en l'elecció de la secretària general, Bel Busquets, que va ser triada amb un espectacular 98% dels vots. "Crec que el que està passant és que fem una mena de transferència anímica des del PSM cap a Més, que és on es decideixen les coses importants", diu la mateixa font, per a la qual així s'explicaria l'absència de debat intern i l'elecció de la líder quasi per unanimitat.

Bel Busquets és la primera dona que ocupa el liderat en quatre dècades d'història del partit. Nascuda a Palma el 1973, es va llicenciar en Filologia Catalana i professionalment és professora de secundària en una cooperativa d'ensenyament de la qual és sòcia.

Entrà en el PSM el 2001 però fins una dècada més tard no adquirí protagonisme. A les eleccions generals del 2011 va formar part de la candidatura al Congrés, un fet que palesava el seu creixent activisme en el si del partit. Quelcom que la portà el 2012 a convertir-se en membre de la comissió executiva, com a responsable sectorial d'educació. Assumí la mateixa responsabilitat a Més. Des dels dos càrrecs va dirigir l'acció de la coalició i del partit a totes les mobilitzacions viscudes contra el TIL, i a més fou una destacada activista de la *marea verda* contra la política lingüística i educativa del Govern del PP presidit per José Ramón Bauzá.

Fruit de la seva actuació durant la tensa legislatura passada, Busquets va rebre l'ànim d'alguns companys de partit perquè es presentés a les eleccions internes per ocupar un dels llocs preferents a la candidatura de Més als comicis autonòmics del maig del 2015. S'ho pensà i, finalment, s'hi presentà. Aconseguí la sisena posició. Els excel·lents resultats la convertiren en diputada, l'última que assolí la coalició. Des del començament de la legislatura ha ocupat el seu escó, mostrant-se sempre fidel al líder, Biel Barceló: "Sóc una *barcelonista* convençuda", confessa, riallera, a aquest setmanari.

En el moment que Barceló decidí no tornar presentar-se –"amb deu anys ja n'hi ha, és hora de deixar pas a altra

gent", diu– la direcció pensà en l'exregidor de l'ajuntament de Palma i candidat número 1 al Congrés el 20 de desembre passat, Antoni Verger, com a futur nou líder. Però el fracàs a les urnes el portà a "fer una passa enrere i deixar la primera línia de la política, de moment", segons explicà en roda de premsa. Aleshores els directius del partit nacionalista es fixaren en Busquets com a possible relleu de Barceló. Ella s'ho pensà, consultà molts militants –que li donaren ànims i l'empenyeren a assumir aquesta responsabilitat– i, a la fi, acceptà.

"Mai m'hauria imaginat, ni en el somni més desbaratat, arribar aquí", a ocupar la secretària general del PSM, deia, emocionada, durant el seu primer discurs com a nova líder nacionalista d'esquerra. En una intervenció farcida de referències a la tasca de tots els seus antecessors, Busquets identificà el nord del seu mandat: "Volem que el PSM sigui la força hegemònica per transformar cap a millor aquesta societat i aquesta terra, per assolir el nostre somni col·lectiu; hem vingut aquí per guanyar, perquè volem guanyar la justícia, la igualtat i la llibertat per a aquest país", conclogué entre els aplaudiments dels militants que l'havien votada en massa.

Quaranta anys

La nova líder nacionalista es posa al capdavant d'un partit que el febrer va complir quaranta anys. En el seu discurs →

Bel Busquets, la nova secretària general del PSM, instants després de ser elegida amb el vot a favor del 98% dels delegats.

⊕ BEL BUSQUETS (PALMA, 1973), PROFESSORA DE CATALÀ EN UNA COOPERATIVA D'ENSENYAMENT, ÉS LA NOVA SECRETÀRIA GENERAL DEL PSM.

«L'aposta de futur del PSM és Més»

—**Ha estat un congrés massa tranquil, sense debat.**

—Home, jo m'ho vull prendre per la part positiva. Crec que vol dir que els militants estan satisfets i que seguim la línia correcta.

—**Ha estat elegida amb el 98% dels vots, "a la búlgara", que es deia fa un temps.**

—(Riu) Sí, vist així... però jo ho veig com un indicador que els afiliats comparteixen la visió (dels dirigents) sobre cap on hem d'anar i què hem de fer per mantenir el PSM en bon estat.

—**I cap on ha d'anar, el PSM?**

—Cap a enfortir cada vegada més les relacions entre els dirigents, les agrupacions i els militants. Des de les passades eleccions autonòmiques hem deixat un poc aquesta relació, que és imprescindible. El fet de passar a gestionar el Govern, el Consell (de Mallorca, del qual el PSM té la presidència), batllies... ens ha suposat deixar una mica de banda el partit. La

meva tasca a partir d'ara és recuperar la relació entre les militants, la direcció i els representants institucionals. Tots hem d'estar en permanent contacte.

—**I l'aposta per Més, com queda?**

—Més enfortida que mai. L'aposta de futur del PSM és Més. No en tenim cap dubte. De fet, tots els militants som conscients que les noves sigles seran la marca de referència, si no ho són ja. Això és positiu. El paper dels partits s'està desdibuixant progressivament a favor de l'enfortiment de Més. Va ser, és i seguirà essent l'aposta del PSM.

—**El PSM es declara independentista però no força que Més també ho sigui. Vostè ho entén?**

—(Riu) Home, no és ben bé així. És ver que la ponència política expressa la simpatia del PSM pel procés independentista de Catalunya i que ens agradaria que en el futur Mallorca, la res-

ta de les Illes i també dels Països Catalans seguís el mateix camí. Però som perfectament conscients que això no és una de les necessitats actuals de la majoria de la societat mallorquina. Per tant, a Més aixopluguem les diferents sensibilitats existents respecte al fet nacional, des de l'autonomisme fins a l'independentisme.

—**Si es convoquen eleccions avançades, què creu el PSM que hauria de fer Més?**

—Allò que decideixi en assemblea. En qualsevol cas, et puc dir que com que el resultat de les passades eleccions generals no va ser bo tenim clar que no podríem tornar anar a uns comicis tot sols i, per tant, veim amb bons ulls la possibilitat que, si arriba el moment, intentem la confluència de tota l'esquerra del PSOE en una sola candidatura.

—**El PSM ha complert quaranta anys.**

—Sí, quatre dècades de lluita per la normalització del català, per la protecció dels espais naturals, a favor dels drets bàsics dels ciutadans... Sense defallir mai. Hem tingut èxits i, no cal amagar-ho, també disgustos. Però allò més rellevant és que Mallorca i les Balears sense el PSM serien diferents de com ho són ara, estarien més encimentades i serien més insolidàries i més espanyolistes.

Bel Busquets, abraçada al ja exsecretari general, Biel Barceló, amb la resta de la comissió executiva que va ser elegida en el XXIII congrés del PSM.

→ de comiat, Biel Barceló assegurà que “aquesta terra no seria la mateixa sense els quaranta anys del PSM”. Es tracta d’una afirmació que ha fet fortuna entre els dirigents i militants del partit, l’origen de la qual s’ha de cercar en un periodista que en ocasió del vintè aniversari de la formació, el 1996, va escriure que “sense el PSM les Balears serien com una província qualsevol” d’Espanya. És cert que l’aportació fonamental d’aquest partit al llarg d’aquestes quatre dècades ha estat, molt per sobre de qualsevol altra, la d’influir sobre tots els altres partits perquè, si més no, assumissin –encara que fos per interès tàctic, com en el cas del PP durant molts anys– els mínims en llengua i cultura catalanes que s’han anat concretant en normes legals com la Llei

de Normalització Lingüística, aprovada l’abril del 1986, ara fa trenta anys. També fou pioner el PSM en la reivindicació d’un finançament més just, que avui és un greuge reconegut per tothom. I no es pot oblidar, encara que ni els mateixos dirigents del partit solen destacar-ho, que en una terra farcida d’escàndols de corrupció política que han afectat UM, PP i, molt menys però també, el PSOE, el PSM no ha tingut mai cap implicat en sòrdides històries d’aquest estil.

El partit va ser fundat el febrer del 1976 per un grapat d’entusiastes nacionalistes i esquerrans. Després de les primeres eleccions generals entrà en crisi, estigué a punt de desaparèixer i anà sumant escissions, bregues internes i disputes que es convertiren de fet en la

norma fins a la dècada dels noranta. A partir del 1991 féu un gran salt endavant. Els resultats electorals van ser bons, el partit es tranquil·litza internament i al cap de quatre anys, el 1995, arribà al poder al Consell de Mallorca. El 1999 formà part del primer Pacte de Progrés. El 2003 perdé representació i vots, fet que el féu entrar en crisi novament, i molt greu, a partir del 2004. Una situació que no se saldà fins al 2006 amb l’escissió dels militants que crearen Entesa per Mallorca. Des d’aquell 2006, ja sota el liderat de Biel Barceló, el PSM entrà en una fase de tranquil·litat –que encara dura, com ha deixat clar el congrés– i que l’ha portat a tornar tenir bons resultats electorals i formar part de noves aliances governamentals, com la del 2007 i l’actual. ●